

Blahorodny Pane!

Už na slobode súc odpovedom na Váš ctený
dopis zo dňa 22 apríla, s ktorým ste mi
i diplom čestného mestanstva Vášho mesta
poslali rúčiti. Prijmite od mňa prdeinú
vdáku za toto wyznačenie mňa vtedy, keď
som odpúdený sedel vo väzení a povedzte
mojim právom spolumešťanom, že wyznačenie
toto horkopi môjho väzenia značne osladiť.

Mimo týchto osobných citov vzbudili ste, páni
moji vo mne ale tiež aj iné radostné a bla-
ziace mňa útechy; minulé čas vygoral w srdci
mojom hlboké trávy zármutkov veselých,
ale tye sú už za mnou, tye pomohol pre-
nieš Pán, a na tye sa ja už neohlíadam
späť ale hlavám ten k cieľu, ktorý vytrnul
som si za rana mladosti mojej, a k tomuto cieľu
beriac vidím s potesením velikým jačo mi
pribýva spolubojovníkov.

Cínom tým, že ste mňa, tolho už honeného
a prenasledovaného priušili k mestanstvu
vojmú dokázali ste, že náležite k tým,
čo bovia sa už od dávna, predávna spolu so
mnou za slobodu, rovné právo, rozkvet
a blahobyť duchovný i hmotný naroda slo-
venského. Lebo môžu už hovoriť čo chcú

nepriateľskí majú, to jedno mi neodopru, že som vôzdy a
wšade za mój národ bojoval a žemu nikdy
ani slovom, ani skutkom nespreneveril sa. A
že sa vstetá nepriateľov ~~mojích~~ vzaj tak neroz-
povedateľne najvrchovanejšie na moje meno sro-
madel, to tiež len toho dôkaz, že národ náš
nenávideli nepriateľov, a ja jim samým zdal
ja by som najvyvranejšim priateľom tohoto náro-
da. Dicho sám národ náš veril klamným a
künstowne nastrojeným sebe ošlámu, - kdeže
w Turci neverie, ako ľud bívati nepriatelja
nási pred 6 juom 1861 a memoito najineli
ho k tomu, aby mňa, keď bych wystupil na
rečnisko pred národ dolu shovždali a sro-
čali? - , Dicho som ja strid národa mójho
bol vyhnancom a potupeným zradcom vlasti,
nuž ale ja som to premerol a na to wickej
ja neohladam. Na pred kladiac tesim sa w
mierne tomu zjawnu, ktorý pod časom mójho
wärema wyspouil z hmlí hustých na povrch,
tomu zjawnu, že počínajú mesta naše
nelarati sa, čoho lararati sa len nedáwno,
počinajú nelarati sa toho nepriateľskeli sro-
že milujúce slowenský národ stáwajú sa
zradcami vlasti. Tento skrek presleciat sa
jam a mesta naše jaro čarowným prutom

ude

uderené počinajú na blízku vidieť ceľu pohaja a
blaha, od ktorej dŕiel utekávali, počinajú
poznávajú pravdu nami už dávno hlásajú, že
v národe natom lieš i blaho niešť násuš, bo
ved' mesta naše sú prvým faktorom vzdelá-
nosti, obchodu, blahobytu národného. Národ
nárber musí nemohol sa fchopiť na čicla, s
mestami fchewednými wzšietne do čicra inámi
nár.

A Vy, drahí Bratia moji dokonca nebáli
ste ja už toho najhoršieho, nebáli ste ja
mňa pričísliť k počtu Mestianstva Vášho.
Pre mňa je toto najväčš' dôvod toho, že
moju lásku k národu, moju vernosť
nesplátniteľnú k pravde naroda nášho,
k právu jeho prijali ste za svoju.

Nur' a tak ľudie aj ujstern' o tom, že
ja som celý Váš a nič fi tak neprajem, ako
aby vsemohúci Bôh všetky mesti slovenské
zapáhl' aspon' takou láskou k národu
nárberu, jačrou horím ja spolu s Vami
Bratia moji.

Ale ved' aj také mesto, ktoré za hlavu
fi zvolilo bojovníka oštrielaného w pa-
matných prvých bojoch národa nášho, ako
to Mosovce učinily, Váš Milý Pane Ryehtár
za svojho náčelníka fi zvoliac, také mesto

nemohlo sa báť ničím Hurbanu svojím mestanom,
Vystoľte mu pozdrav môj najverejší a stisnite
v mojom mene ruku každému mojmu spolu
spolomestanovi s tým opredelením, že do smrti
honosím chuť sa láskou k národu mojmu
a mestanstvu Moscovským.

A tým v ochranu Milosrdného Boha
porúčam meno Naše a seba do priazne
a lásky Vašej.

Dané v Hlubokom d. 19 Maja 1870

Vášho Kľakovníka

vprimný titul a priateľ
Dn J. M. Lud. Hurban
vyšš. Superintendent Ev. a farár
Hluboký, Mestán Moscovský,
Svato-Martinský atd.

